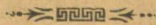

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ : Ι. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

✻ ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Ἀνδρέου Λόντου, ἀριθ. 8 ✻

(Παρά τὸ ἐν ὁδῷ Σόλωνος Καφετεῖον πρὸς τὴν Καρατζᾶ).

ΕΤΟΣ Α΄. ΑΡΙΘ. 30.

Ἀθῆναι, 8 Νοεμβρίου 1901

Ἐκδίδεται ἐκάστην Πέμπτην

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΕΤΣΙΝΑΣ

Ὁ σήμερον ἐκλεγείς νέος Πρόεδρος τῆς Βουλῆς διὰ ψήφων 124.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ ζήτημα τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Εὐαγγελίου ἔλαβε διαστάσεις, ἃς δὲν περιεμένομεν. Οἱ βεβηλωταί, ἐνισχυόμενοι ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου ἀδρανείας καὶ μονονουχί ὑποστηρίξεως τῆς Ἱερῆς Συνόδου, ἔδειξαν ἐπιμονὴν ἀξιοκατάκριτον καὶ ἱκανὴν ν' ἀγάγη τοὺς ἀληθεῖς Ἕλληνας ὀρθοδόξους χριστιανοὺς εἰς ὑποθέσεις οὐχὶ τιμητικὰς διὰ τοὺς θρασεῖς ἀπεμπολητὰς τῶν θειοτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν παραδόσεων, τοὺς μὴ διατάζοντας νὰ ρίψωσι τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, χάριν ἐπιτυχίας ἀπλῆς φιλολογικῆς παιδιᾶς.

Ἐπιμένομεν, ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράφομεν, ὅτι πρόκειται περὶ ἀπλῆς φιλολογικῆς παιδιᾶς, ἀποκλειομένης τῆς ἰδέας τῆς ὑπάρξεως παντὸς πλαγίου σκοποῦ εἴτε θρησκευτικοῦ, εἴτε πολιτικοῦ· ἂν δὲ ὁ ἐν Μάντισεστερ μεταφραστὴς τοῦ Εὐαγγελίου κ. Πάλλης, εἶναι, πράγματι, — ὅπερ φηρίσομεν σκεπτόμενοι — ὄργανον προπαγάνδας τινός, αὕτη παρὰ τοῖς ἐν Ἀγγλίᾳ εὐαγγελισταῖς πρῶτοις ν' ἀναζητηθῆ καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς Ῥώσοις, οἵτινες ἔχουσιν ἄλλα μέσα εὐκολώτερα τοῦ τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κατακτικῶν σχεδίων τῶν.

Ἐνῶ δὲ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πολλὰκις συνέντησεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ πράξη τὸ καθήκον τῆς, αὕτη, ὑπεῖκουσα ἴσως εἰς ἄλλας συστάσεις, οὐδεμίαν ἐχούσας σχέσιν πρὸς τὴν **Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν**, ἀπῆργει καὶ ἐνῶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑπέβαλεν αὐτῇ, πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, ὑπόμνημα, κατὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὰ μέλη τῆς Ἱερῆς ἡμῶν Συνόδου, μόνον τὸ ἡμῖς αὐτοῦ κατώρθωσαν ν' ἀναγνώσωσι, τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, τοῦ δ' ἑτέρου ἡμίσεως ὑπομνήματος τὴν ἀνάγνωσιν ἀνέβαλον, θεωρήσαντες τὸ ζήτημα τοῦτο φλέγον ὀλιγώτερον ἀπὸ ἓνα περίπατον ὑπὸ τὴν ἡδονικὴν θαλπωρὴν φθινοπωρινοῦ ἡλίου.

Τί πρὸς αὐτοὺς ἂν ὁ **νθ'** κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου, καθ' ὃν «Οὐ δεῖ τ' ἀκανόνιστα βιβλία λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ; »

Τί πρὸς αὐτοὺς ἂν ἐτάχθησαν ὑπὸ τῶν Νόμων θεματοφύλακες τῶν Ἱερῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων,

οὓς κατὰ τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ τηρῆ ἀπαρασαλεύτως ;

Τὸ πᾶν διὰ τοὺς Ἁγίους Συνοδικοὺς εἶναι ἡ θεραπεία τοῦ σώματος αὐτῶν, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μετάφρασιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, δὲν θὰ ἐδυσκολεύοντο νὰ ἐγκρίνωσιν αὐτὴν καὶ δι' ἀνάγνωσιν ἐπ' Ἐκκλησίαις, ὅπως τοιοῦτῳ τρόπῳ δύνωνται εὐκολώτερον νὰ χειροτονῶσιν ἀγραμμάτους ἱερεῖς !

Δι' αὐτὸ — ὁμολογοῦμεν — ἐξεπλάγημεν ἀκούσαντες, ὅτι οἱ φοιτηταί, ἀντὶ νὰ μεταβῶσι **πρῶτον** παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ ὑπομνήσωσιν αὐτῇ τὸ καθήκον τῆς, προεῖλοντο τὰ γραφεῖα δύο ἡμερησίων — θυμάτων τῆς ἀνοχῆς τῶν καθεστηκυῶν ἀρχῶν — καὶ ἐγένοντο, ἀκουσίως, παραίτιοι τῆς αὐξήσεως τῆς . . . κυκλοφορίας τῶν· διότι — περιεργον — τὴν ἐπομένῃν ἡμέραν, δὲν ὑπῆρχεν Ἕλληνα, ὅστις νὰ μὴ ἀνέγνωσε τὴν « Ἀκρόπολιν » διὰ νὰ ἴδῃ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἐπὶ τῶν φοιτητικῶν διαδηλώσεων !

Υ. Γ. Εἶχομεν γράψει τάνωτέρω, ὅτε πρὸς τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐμάθομεν τὰς λυπηρὰς συνεπειὰς τῆς κακῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων. Ὁ Μητροπολίτης κατόπιν τῶν γεννομένων ἐξ αἰτίας αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἱερῆς Συνόδου, ἔχει καθήκον νὰ παραιτηθῆ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο θὰ εἶναι ὀλιγον, ὅταν ἐπτά χρήσιμοι πολῖται ἔπρασιν θύματα τῆς Ἱερῆς ἰδέας τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ! Καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀλόκληρος ἂν παραιτηθῆ, ὁ λαὸς δὲν ἱκανοποιεῖται διὰ τὸ ἀδίκως χυθῆν αἷμά του.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Εἰς τὸ βιβλίον, ποῦ μὴ δώκες, παπάκη, ν' ἀναγνώσω, εἶδα — ἀλλὰ θὰ νὰ φέμματα — ὅπως τὰ ζῶα μιλῶντες Κ' ἐγὼ, γὰρ νὰ βεβαιωθῶ, πηγαίνω κάθε τόσο εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τοὺς μιλῶ, ἀλλὰ δὲν μ' ἀπαντοῦντε.

— Τώρα, χρυσό μου, δὲν μιλῶν· μιλῶσαν μίαν ἡμέραν· Ἀλλὰ, μόλις τὰ δίποδα, ἡγοικῆσαν νὰ μιλῶντες, Πῆγαν καὶ παρακάλεσαν τὸν ἀπλαστο Πατέρα· Νὰ τὰ βοῦνάη'ς τὴ στιγμῇ, γὰρ νὰ μὴν ἡμποροῦντες εἰς τὸν ἀνθρώπων ν' ἀπαντοῦν ταῖς πόσαις φωναρίαις.

(Ζάκυνθος)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἐπιστολὴ, ἡ ἀποσταλεῖσα πρὸς μινὸς ἀκριβῶς ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς :

Πανιερώτατε καὶ Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἀθηνῶν καὶ Πρωτεύου τῆς Ἱερῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κύριε Προκόπιε καὶ λοιποὶ Πανιερώτατοι Σύεδροι, τὴν εὐχέλῃν ἡμῖν σεβασμίαν Πανιερότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατὰ κράτος ὑπερήδιστα προσκαλοῦμεν.

Αἱ τῶν ἀγιωτάτων ἀδελφῶν ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας ἀνακοινώσεις περὶ τῶν συμπιπτόντων ἐκάστοτε ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῶν προνοίας τινός ἐπιδομένων, σύμβολον ἀπτόν καὶ στοιχεῖον ἀπαραίτητον τοῦ τῆς ἐνότητος ἀρρήκτου δεσμοῦ ἀπαρτιζοῦσαι, εἰς ἀγαθὸν πάντοτε τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος σκοποῦσι καὶ τελεσφόρως συμβάλλονται.

Ἐπὶ ταύτῃ τῇ βάσει τῆς θεοδιδάχτου ἀμοιβαίας ἀδελφικῆς ἀγάπης ἰστάμενοι, χάραν μὲν ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχομεν, ὁρῶντες τὴν ὑπὸ ἀγιωτάτης ἀδελφῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στερεῶς προσκειμένης τοῖς πικροπραδέτοις θεσμίαις καὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως, λαμβανομένην ἐνθὲν ζήλω μέρεινται περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ τῆς θρησκευτικῆς διπλάσεως τῶν πιστῶν, λύπην δ' ἀναιρῶν ὅσῳκις ἂν τι αὐτῇ ἀνατεθειμένον ἔργον βλέπωμεν διαπραττόμενον ὑπ' ἀνθρώπων αὐτοκλήτως εἰς τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσιδιάζοντα παρεισφροδόντων καὶ ἐγγειρήματα ἀποτολμῶντων θρησκευτικῶς τε ἀδόκιμα καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἐπιμεμπτικά καὶ κατὰ κριτὰ ἐπὶ θρησκευτικῇ βλάβῃ τῶν πιστῶν.

Τοιοῦτη ἐκρίθη ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, πάντως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἀγίας καὶ Ἱερῆς Συνόδου τῆς ἀδελφῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, ἡ ἐνεργὴ ἐν τῷ αὐτόθι τύπῳ εἰς ῥῶς προκύψασα μετῴρασις τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων εἰς τὸ ἀπειροκάλως ὑπὸ τινῶν δημιουργοῦμενον καινογενὲς χυδαῖον γλωσσικὸν σύστημα, ὅπερ οὐ μόνον ἀπρόσφορον ἐστὶν εἰς ἐρμηνεῖαν τῶν θείων εὐαγγελικῶν ρημάτων καὶ νοημάτων, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτον, ὥστε ψυχικῆς βλάβης μᾶλλον ἢ ὠφελείας πρόξενον γίνεσθαι, καὶ ψυχρότητα μὲν περὶ τὴν πίστιν, ἀδιαφορίαν δὲ περὶ τὰ θρησκευτικὰ δυνάμενον ἐμπνεῦσαι τῷ ἀνεκρινώσκοντι ἀπλουστέρῳ χριστιανῷ. ἅτε τῆς ἐν τοιαύτῃ χυδαζούσῃ καὶ ἀνοικεῖσῃ ὑφῇ καὶ λέξει μεταφράσεως ἀμαυρούσης τὸ κάλλος

καὶ κατὰ κράτος τὸ οὐράνιον ὕψος τοῦ θεοπνεύστου κειμένου ἐν τῷ πνεύματι τῶν χριστιανῶν.

Ἐντεῦθεν τοίνυν προεικάζοντες τὴν εὐλογον παρὰ τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ τῶν περὶ Αὐτὴν Πανιερωτάτων Συνέδρων ἀποδοκιμασίαν τῶν τοιούτων ἐκτρόπων καὶ ἐπιβλαβῶν τῷ χριστιανικῷ πληρώματι δημοσιευμάτων, κοινωνοὺς ὑμᾶς ποιούμεθα καὶ τῆς γνώμης ἡμῶν καὶ τῆς περὶ ὑμᾶς Ἱερῆς Συνόδου, ἀμα δὲ καὶ τῆς πεποιθήσεως ὑμῶν, ὅτι ἡ Ἀγιωτάτη ἐν Ἑλλάδι Σύνοδος, ἐπικαίρως χωρὶς τοῖς προνομίαις καὶ δικαιοῦμασι καὶ ὑπὸ τε τοῦ Ἐκκλ. Τόμου καὶ τοῦ κατὰ κράτος αὐτῆς Νόμου κεχορηγημένοι, δι' ὧν δικαιοῦται ἐπαχρῶναι εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ Κλήρου, εἴτε ἐξῶθεν τοῦ Κλήρου, εἴτε ἐξῶθεν τοῦ Βασιλείου εἰσκαχόμενων εἴτε ἐν Ἑλλάδι δημοσιευμένων καὶ ἐπιληψίμων ὄντων, προδήσειται, οἷς ἂν ἐγκρίνη μέτροις, εἰς ἀπαγόρευσιν τῶν τοιούτων, ὧν ἡ κυκλοφορία οὐ μόνον ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ θεοστυχίου βασιλείου, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ καὶ πανταχοῦ, ὅπου λαλεῖται ἡ γλῶσσα ἡμῶν, ἐπεκτεινομένη, κοινὴν συνεπάγεται τὴν βλάβην καὶ κοινὴν ἄρα προκαλεῖ τὴν πρόνοιαν πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν ζιζανίων ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Κυρίου.

Ἐν τέλει δὲ, εὐέλπιδες ὄντες περὶ τῆς τελείας ὁμοφροσύνης τῆς ὑμῶν περισπουδάστου ἀγάπης ἐν τῇ ἀδελφικῇ ταύτῃ ἀνακοινώσει τῆς διαγνώμης, μετὰ ἐγκαρδίου πόθου καὶ ἐν φιλήματι ἀγίῳ τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ τοὺς περὶ αὐτὴν ἀγίους Συνέδρους περιπτυσσόμεθα καὶ διατελοῦμεν.

1901 Ὀκτωβρίου η'

Τῆς ὑμετέρας περιποθήτου Σεβασμιότητος καὶ Πανιερότητος

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ δῶς πρόθυμος

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ

Ἡ Μα μᾶ. — Γιατί, Γῶγο, δὲν μοιράζεις τὸ ροδάκινό σου μὲ τὴν Ἄννα ;

Γῶγο. — Τῆς ἔδωκα τὸ κουκουῦται· ἂν τὸ φτεῦσῃ θὰ ἀποκτήσῃ ὀλόκληρον ροδάκινιά.

×

Ἐκεῖνη. — Μὲ ἀγαπᾶς, λοιπὸν, 'ς τ' ἀλήθεια ;

Ἐκεῖνος. — Ἐξ ὅλης καρδίας.

Ἐκεῖνη. — Καὶ θ' ἀπέθνησκας δι' ἐμέ ;

Ἐκεῖνος. — Ὁχι, βεβαίως. Ὁ ἔρωσ μου εἶναι ἀθάνατος.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΕΛΛΟΝΙΜΦΩΝ

— Προσὺ ἐνωθῶμεν Μεγαλήκη, ὀρκίσου μου εἰς ὅτι ἔχεις ἱερώτερον, ἀνευ τοῦ ὁποῦ θὰ σοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήτης, ὅτι θὰ μ' ἀγαπᾶς πάντοτε.

— Σοῦ ὀρκίζομαι, εἰς τὴν προῖκα ποῦ θὰ μοῦ δώσῃ ὁ μπαμπᾶς σου.

"ΜΟΥΣΕΙΟΝ,"

ΣΑΝ ΠΕΘΑΝΩ

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Ἐν Ἑλλάδι	Ἐτησ. Δρ. 15—	Ἐξάμην. Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερ.	» Φρ. X. 15—	» Φρ. X. 8
Ἐν Αἰγύπτῳ	» Γρ. Δ. 60—	» Γρ. Δ. 32
Ἐν Ρωσίᾳ	» Ρούβλ. 6—	» Ρούβλ. 3,50
Ἐν Ἀμερικῇ	» Δολάρ. 3—	» Δολάρ. 1,60

Δι συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1 ἐκάστου μηνός.

Ἐκάστον φύλλον, λεπτὰ 30.

Πωλεῖται: ἐν Ἀθήναις, εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα Ἐλευθερουδάκη, Ἐστίας καὶ Σαλιβέρου.

ΑΒΥΣΣΟΙ

ΕΙΔΕΣ

Εἶδες ποτὲ τὴν ρύχτα στὸ ξρμο ἀχρογιάλι
Πῶς ἡ καρδιά σου τρέμει, πῶς ἡ καρδιά σου πάλαι
Πῶς ἡ ψυχὴ σου λιώνει
Ὅταν ἀποῶς τὰ ἡρόδι
Νὰ κλαίῃ πορευτικά.

Εἶδες ποτὲ τὴν ρύχτα ὅταν φροῦ τὰ γέρι
Πόσους καῦμονες σοῦ σβίνει, πόσους καῦμονες σοῦ φέρει
Ἄχ! πόσα περασμένα
Ὅνειράτα χαμένα
Σοῦ φέρνει μουστικά.

Εἶδες ποτὲ σὲ ρύχτα χλωμῇ, συγγραφιασμένη
Ὁχρὸ τὸ φεγγαράκι ἀπ' τὸ βουνὸ γὰ βραϊνῆ
Ἄχ! ὄχι, σὺ δὲν εἶδες
Τῆς κάτω χρεσ ἀχιτίδες
Πῶς ρίχνει τὸ φτωχό.

Ἄχ! ὄχι, σὺ δὲν εἶδες νυχτιὰ ὄνειρεμένη
Νυχτιὰ ἀπὸ τὴν πρώτη ζωὴ τῆς Γῆς βγαλμένη
Ὅδ' ἔνοιωσες τί λέει
Τὰ ἡρόδι ὅταν κλαίῃ
Τὴν ρύχτα μοναχό.

Ὅτε ποτὲ θὰ τοῖσιν γλυκεῖα ἀνατριγίλα
Ὅταν φροῦ τὰ γέρι τὴν ρύχτα μέσ στα φύλλα
Ἄχ! οὔτε θὰ γροικῆσης
Ὅσον καιρὸ κι' ἀν ζήσης
Τῆς ρύχτας τὴ φωνή.

Ἄχ! οὔτε θὰ γροικῆσης ποτὲ εἰς τὴ ζωὴ σου
Νὰ τρέμῃ ἡ καρδιά σου, γὰ λιώνῃ ἡ ψυχὴ σου
Γιατὶ καρδιά ποῦ ξέρει
Αἰώνια γὰ χαίρη
Ποτὲ δὲν ὑποφέρει
Ποτὲ τῆς δὲν πορεῖ.

ΜΗΤΣΟΣ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

Ὁ Ταρταρίνος ἐδιηγείτο μίαν πολὺ παράδοξον ἱστορίαν ἣν ἔλεγεν ὅτι ἀντελήφθη ἰδίαις αἰσθήσεσι.

Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἀχροαταὶ τοῦ ἐξέφραζον ὀυπιστίαν τινά.

— Ἐγώ, λέγει, πιστεῦω ὅσα βλέπω.

— Ἐγώ ὅμως ὄχι, λέγει φίλος τις.

— Ὅχι δὲ!

— Ὅχι πάντοτε, λέγω... Νά! σὰς δὲν σὰς βλέπω; Ἐἰ λοιπὸν τοῦτο δὲν ἐμποδίζει νὰ μὴ σὰς πιστεύω.

Τὴν ὑστερνὴ τὴν ὥρα σὰν πεθάνω
ὄταν ἀπὸ τὸ μνήμα μου ἔλα στάσου
τὰ περασμένα μας φιλιά στοχάσου
Τὴν εὐμορφιά, τὰ νειάτα, τῆς χαραῖς μας.

Καὶ σκέψου πῶς βαθεῖα στὸ χῶμα μέσα
τρῶν τὰ σκουλήκια ἀχόρταγα τὸ σῶμα
Μὰ θεὲ νὰ μείνῃ ἄβιχτη στὸ πῶμα
Ἄγάπη μου, ἢ εἰνόνα ἢ δική σου μόνο.

Κλέος

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν Ὀδησσῷ τῆς Ρωσσίας ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου φίλου τοῦ «Μουσειῶν» κ. Ἰωάννου Σ. Τζαβάρρα, ἐκ τῶν διακεκριμένων ἐκεῖ ὁμογενῶν ἐμπόρων μετὰ τῆς ἐξόχως μορφωμένης δεσποινίδος Μαρίκας, θυγατρὸς τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐργοστασιάρχου κ. Ν. Λαζαρίδου. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις πᾶν ἀγαθόν.

— Ἀγλέλλεται ἡ ἐκδοσις βιβλίου πρωτοτύπου ὑπὸ τὸν τίτλον Ἡ Ἐξόριστος τοῦ Πηλίου.

— Ἐν τῇ σήμερον τὸ ἐσπέρως γενομένη συμπλοκῇ μετὰ τὸ λαοῦ καὶ στρατοῦ, διὰ τὸ ζήτημα τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ἐφρονεῦθησαν 7 ἄνθρωποι καὶ ἐπληρώθησαν 35, μετὰ τὸ δὲ τῶν τελευταίων καὶ ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας, κ. Βουλτσος.

A.—Οἱ ἰατροὶ ἀνεκάλυψαν ἐπὶ τέλους τὴν ἀσθένειαν τοῦ Βασιλάκη.

B.—Ἐκαμην κανέν' ἄλλο συμβούλιον;

A.—Ὅχι! ἔκαμην νεκροψίαν.

—Τί δουλεῖα κάνει ὁ μπαμπᾶς σου, μικρὲ μου;

—Ὁ μπαμπᾶς μου δὲν κάμνει καμμιά δουλειά· εἶναι ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν ΑΛΕΞΑΚΗ

Ἐν Πειραιεῖ --- ὁδὸς Ἀθηρᾶς

Εὐρίσκονται ὅλα τὰ διδακτικὰ βιβλία, ὅλα τὰ νεώτερα μυθιστορήματα, ὅλα τὰ περιοδικά, ὅλα τὰ μουσικὰ τεμάχια, ὅλα τὰ πρὸς γραφήν.

Εἰς τὸ Βιβλιοχαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Γεωργίου Ν. Ἀλεξάκη ἐγγράφονται συνδρομηταὶ τοῦ «Μουσειῶν» ὅπερ πωλεῖται ἐκεῖ καὶ κατὰ φυλλάδια.